

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Iași

Iași, str. Anastasie Panu Nr.26
Cod postal 700025
Tel: +0232/213332
Fax: +0232/219899
e-mail: registratura.generalais@anaf.ro

DECIZIE Nr.10303/24.09.2020

privind soluționarea contestației formulată de
Întreprinderea Individuală X – județul Vaslui
înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui
sub nr. VSG-REG X și la
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. ISR_REG X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice prin adresa nr. VSGAIF X, înregistrată sub nr. ISR_REG X, cu privire la contestația formulată de **Întreprinderea Individuală X** cu sediul în județul Vaslui, localitatea X, comuna X, având codul de înregistrare fiscală ROX, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Vaslui cu nr. FX, reprezentată de X, prin împuternicit X în baza procurii speciale.

Activitatea de bază a **Întreprinderii Individuale X** este
“Cultivarea cerealelor (exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase - cod CAEN 0111.”

Contestația, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr. VSG-REG/X, a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X, în sumă totală de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în original, fiind semnată de către domnul X, în calitate de împuternicit al **Întreprinderii Individuale X** în baza Procurii speciale autentificată la notar public sub nr. X, depusă în original la dosarul cauzei, urmare a solicitării organului de soluționare a contestației prin adresa nr. ISR-DGR X.

În raport de data emiterii Deciziei de impunere nr. X în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de dispozițiile art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în data de **03.06.2020** conform ștampilei registraturii A.J.F.P. Vaslui, aplicată pe originalul contestației aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.268, art.269, art.270 alin.(1), art.272 alin.(2) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este legal investită să soluționeze contestația formulată de **Întreprinderea Individuală X**.

I. Întreprinderea Individuală X – județul Vaslui, prin împuternicit X formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X, precizând că, contestă decizia de impunere urmarea controlului fiscal efectuat, motivând că *“mențiunile considerabile”* sunt făcute prin Declarația pe propria răspundere, pe care o anexează, prin care declară că în perioada 01.10.2018 - 10.12.2018 a plătit arenda și în această perioadă nu a fost plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Totodată anexează și procura specială ce îl împuternicește pe domnul X să reprezinte **Întreprinderea Individuală X**.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate la Întreprinderea Individuală X, pentru perioada 26.11.2018 - 31.03.2020, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, prin Activitatea de inspecție fiscală au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F – VS X în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr. F VS X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, prin care au stabilit suplimentar TVA în sumă de S lei, cu următoarele constatări:

Întreprinderea Individuală X este plătitoare de taxă pe valoarea adăugată din **26.11.2018**, conform Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria B Nr. X .

Verificarea pentru perioada **26.11.2018 - 31.03.2020** s-a efectuat în vederea soluționării Decontului cu suma negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare cu inspecție fiscală anticipată nr. FVSNEGA-X, prin care s-a constatat:

- TVA solicitată la rambursare S lei;

- TVA stabilită suplimentar S lei;
- TVA respinsă la rambursare S lei;
- TVA aprobată la rambursare S lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat o diferență suplimentară de TVA în sumă de **S lei**, aferentă unei baze impozabile în sumă de S lei, compusă din:

-TVA nedeductibilă în suma de **S lei** provine de la:

* S lei - declararea eronată a bonului fiscal nr. X/22.04.2019 = S lei + tva S în jurnalul de cumpărări și în decontul de TVA cu suma de S lei + tva S lei (S lei - S lei);

* S lei - reprezintă TVA aferentă cheltuielilor cu combustibilul utilizat pentru autoturismul audi care este de folosință mixtă pentru care TVA este deductibilă 50% (S lei + S lei):

= consum motorină cu mașina firmei, care este de folosință mixtă în anul 2019 = 220 litri*S lei/litru = S lei + tva S lei, tva deductibil este de 50%, adică S lei;

= consum motorină cu mașina firmei, care este de folosință mixtă în anul 2020 = 60 litri*S lei/litru = S lei + tva S lei, tva deductibil este de 50%, adică S lei.

- TVA colectată nedeclarată în deconturile de TVA, în sumă de **S lei**:

* S lei (S lei + S lei) - provine de la faptul că agentul economic verificat nu a colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă plății arendei pentru anii 2018 și 2019. Din verificările efectuate rezultă că pentru anii 2018 și 2019, contribuabilul a achitat arenda, în produse=porumb, conform tabelelor de plată arendă prezentate la control de contribuabil, precum și a declarației acestuia. Deoarece tablele de arendă prezentate la control nu au fost completate corespunzător, adică nu au rubrică privind data achitării arendei, precum și semnătura de primire a arendei de către arendaș, echipa de inspecție fiscală a considerat data achitării arendei ca fiind în luna decembrie a fiecărui an. Astfel, rezultă:

< pentru anul 2018 = 33,38 ha*600 kg/ha = 20.028 kg*S lei/kg = S lei + TVA 9% = S lei ;

< pentru anul 2019 = 35,32 ha*600 kg/ha = 21.192 kg*S lei/kg = S lei + TVA 9% = S lei;

* S lei - provine de la vânzare fân conform facturii nr. X/25.07.2019 fără a fi colectat TVA;

* S lei - provine de la valorificarea produțiilor folosite pentru consum propriu:

< Fl.soarelui = 3.100 kg*S lei/kg = S lei + TVA 9% = S lei;

< Porumb = 1.608 kg*S lei/kg = S lei + TVA 9% = S lei.

Prevederile legale încălcate și menționate în actul administrativ contestat sunt: art. 270, art. 271, art. 297 alin. (1) până la alin. (4), art. 298 din Legea nr.

227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 din 6 ianuarie 2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de Întreprinderea Individuală X, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă legal organele de inspecție fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X, o diferență TVA de plată în sumă de S lei, aferentă plății arendei pentru anii 2018 și 2019, în condițiile în care argumentele prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să infirme constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada verificată **Întreprinderea Individuală X** a realizat venituri din prestări servicii agricole și din activitatea de cultivare a cerealelor, plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase, activitatea realizată efectiv prin cultivarea de suprafețe de teren arendate de la persoane fizice, în baza contractelor de arendă încheiate cu acestea. Suprafețele de teren arendate de la persoanele fizice și cultivate corespund cu suprafețele declarate la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale - Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în vederea obținerii sprijinului agricol acordat pe suprafața cultivată.

Întreprinderea Individuală X a prezentat la control situația privind contractele de arendă, încheiate pentru o perioadă de 10 ani, înregistrate la Primăria Dumești, cu numele și prenumele arendatorului, suprafața de teren arendată, din care rezultă că suprafața arendată pentru anul 2018 este de 33,38 ha, iar pentru anul 2019 este de 35,32 ha, astfel:

- în anul 2018 o suprafață de 33,38 ha de teren (6,92 ha grâu; 12,07 floarea soarelui; 5,84 ha porumb; 5,01 ha lucernă; 1,25 ha orzoaică; 0,1 ha vii; 1,75 ha fânețe/pajiști temporare; 0,44 ha teren necultivat);

- în anul 2019 o suprafață de 35,32 ha de teren (14,52 ha porumb; 13,99 ha floarea soarelui; 2,23 ha lucernă; 0,44 plante nutreț; 1,5 ha soia; 0,1 vii; 1,72 ha fânețe/pajiști; 0,82 ha teren necultivat).

Din verificările efectuate rezultă că pentru anii 2018 și 2019, contribuabilul a achitat arenda, în produse, conform tabelelor de plată arendă prezentate la control, precum și a declarației acestuia, însă nu a colectat taxa pe valoarea adăugată, fiind plătitoare de taxă pe valoarea adăugată din 26.11.2018,

conform Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria B Nr. X/26.11.2018.

Deoarece tabelele de arendă prezentate la control nu au fost completate corespunzător, respectiv nu au rubrică privind data achitării arendei, precum și semnătura de primire a arendei de către arendaș, organele de inspecție fiscală au considerat data achitării arendei ca fiind în luna decembrie a fiecărui an, colectând o taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, astfel:

- pentru anul 2018 = $33,38 \text{ ha} \cdot 600 \text{ kg/ha} = 20.028 \text{ kg} \cdot S \text{ lei/kg} = S \text{ lei} \times \text{TVA } 9\% = \mathbf{S \text{ lei}}$;

- pentru anul 2019 = $35,32 \text{ ha} \cdot 600 \text{ kg/ha} = 21.192 \text{ kg} \cdot S \text{ lei/kg} = S \text{ lei} \times \text{TVA } 9\% = \mathbf{S \text{ lei}}$.

Contestatoarea motivează că: *“Vă aduc la cunoștință căci am dat arendă în anul 2018 în perioada 01.10.2018 - 10.12.2018, menționez căci în perioada aceasta nu am fost plătitor de tva.”*

În drept, potrivit art. 1778 alin. (1) ultima teza din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, arendarea reprezintă locațiunea bunurilor agricole.

Locațiunea, potrivit art. 1777 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este contractul prin care o parte, numită locator, se obligă să asigure celeilate părți, numite locatar, folosința unui bun pentru o anumită perioadă, în schimbul unui preț, denumit chirie (arendă).

Din cele de mai sus rezultă că, persoana fizică, în calitate de locator și proprietar al suprafeței agricole, transmite **Întreprinderii Individuale X** folosința aceluși bun, în vederea prestării unui serviciu.

Din punctul de vedere al TVA, operațiunea de arendare este o operațiune scutită fără drept de deducere, conform art. 292 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...];

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct și superficia, cu plată, pe o anumită perioadă.”

Pe de altă parte, contestatara, în contrapartidă cu contravaloarea serviciului primit de la persoana fizică (acela de arendare), îi furnizează acesteia produse agricole, conform contractului de arendă, operațiune care potrivit art. 268 alin. (9) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare este operațiune impozabilă:

“(9) Operațiunile impozabile pot fi:

[...];

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 292."

Operațiunea de acordare produse agricole persoanei fizice - în contrapartidă cu contravaloarea arendei - reprezintă o operațiune distinctă realizată de **Întreprinderea Individuală X**.

Din punct de vedere juridic, operațiunea se încadrează în contractul de schimb, prevăzută la art. 1763 și următoarele din Legea nr. 287/2009 privind Cod civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 1763, "*Schimbul este contractul prin care fiecare dintre părți, denumite copermutanți, transmite sau, după caz, se obligă să transmită un bun pentru a dobândi un altul.*"

În acest context, persoana fizică transmite un serviciu pentru a primi produse agricole, iar societatea se obligă să transmită (să livreze) produse agricole pentru a primi un serviciu de locațiune (de arendare).

Potrivit art. 1764 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, "*Fiecare dintre părți este considerată vânzător, în ceea ce privește bunul pe care îl înstrăinează, și cumpărător, în ceea ce privește bunul pe care îl dobândește.*"

Așadar, din punct de vedere juridic, fiecare parte participantă la schimb este considerată vânzător pentru bunul (serviciul) furnizat și cumpărător pentru bunul (serviciul) primit:

- persoana fizică, arendatoare, este considerată furnizoare a serviciului de locațiune către **Întreprinderea Individuală X** și cumpărătoare a produselor agricole;

- **Întreprinderea Individuală X**, arendașa, este considerată furnizoare a produselor agricole și cumpărătoare a serviciului de arendare.

Din punct de vedere contabil, operațiunea de schimb este reglementată de Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, care la punctul 56 alin. (4), se menționează:

"(4) În cazul schimbului de active, în contabilitate se evidențiază distinct operațiunea de vânzare/scoatere din evidentă și cea de cumpărare/intrare în evidentă, pe baza documentelor justificative, cu înregistrarea tuturor veniturilor și cheltuielilor aferente operațiunilor. Tratatamentul contabil este similar și în cazul

prestărilor reciproce de servicii."

Așadar, și din punct de vedere contabil, schimbul de bunuri/servicii este tratat ca două operațiuni distincte, fiecare dintre acestea înregistrându-se în contabilitate ca operațiune separată, cu evidențierea veniturilor și a cheltuielilor cu descărcarea din gestiune (în cazul livrării de bunuri) și a cheltuielilor cu arenda (în cazul serviciului primit de arendare).

Din punctul de vedere al TVA, același principiu contabil este preluat la art. 272 "*Schimbul de bunuri și servicii*" din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Conform acestuia, "*În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se considera că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată*".

Potrivit pct. 9 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 din 6 ianuarie 2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, de aplicare a art. 272:

"Operațiunile prevăzute la art. 272 din Codul fiscal includ orice livrări de bunuri / prestări de servicii a căror plata se realizează printr-o alta livrare / prestare, precum:

[...];

b) plată prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii."

La alin. (2) al pct. 9 se arată:

"(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat, aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte."

Așadar, **Întreprinderea Individuală X** efectuează o livrare de produse agricole taxabilă, cu cota de 9%, pentru care trebuie să colecteze taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei (anul 2018: $S \text{ lei} \cdot 9\% = S \text{ lei}$ și anul 2019: $S \text{ lei} \cdot 9\% = S \text{ lei}$), conform celor prezentate mai sus.

Față de prevederile legale mai sus menționate se reține că, organele de inspecție fiscală au determinat în mod legal o bază de impunere suplimentară în sumă de S lei și o taxă pe valoare adăugată de plată suplimentară în sumă de S lei.

Prin urmare, având în vedere că pe parcursul căii administrative de atac nu sunt aduse în susținere documente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la baza impozabilă estimată în sumă

Exemplarul 1/4

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

Data:22.09.2020 :09:36

de S lei, implicit taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit. a) din Ordinul președintelui ANAF nr. 3741/2015 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **contestația se va respinge ca neîntemeiată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.**

2. În ceea ce privește suma de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr. X în baza Raportul de inspecție fiscală nr. X, cauza supusă soluționării este dacă Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care întreprinderea individuală nu aduce argumente, nu depune niciun document și nu invocă niciun temei legal în susținerea propriei cauze prin care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat o diferență suplimentară de TVA în sumă de **S lei**, compusă din:

-TVA nedeductibilă în suma de S lei provine de la:

* S lei - declararea eronată a bonului fiscal nr. X/22.04.2019 = S lei + tva 16 în jurnalul de cumpărări și în decontul de TVA cu suma de S lei + tva S lei (S lei - S lei);

* S lei - reprezintă TVA aferentă cheltuielilor cu combustibilul utilizat pentru autoturismul audi care este de folosință mixtă pentru care TVA este deductibilă 50% (S lei + S lei):

= consum motorină cu mașina firmei, care este de folosință mixtă în anul 2019 = 220 litri*S lei/litru = S lei + tva S lei, tva deductibil este de 50%, adică S lei;

= consum motorină cu mașina firmei, care este de folosință mixtă în anul 2020 = 60 litri*S lei/litru = S lei + tva S lei, tva deductibil este de 50%, adică S lei.

- TVA colectată nedeclarată în deconturile de TVA, în sumă de S lei:

* S lei - provine de la vânzare fân conform facturii nr. X fără a fi colectat TVA;

* S lei - provine de la valorificarea producțiilor folosite pentru consum propriu:

< Fl.soarelui = 3.100 kg*S lei/kg = S lei + TVA 9% = S lei;

< Porumb = 1.608 kg*S lei/kg = S lei + TVA 9% = S lei.

Întreprinderea Individuală X prin contestația formulată deși înțelege să conteste în totalitate Decizia de impunere nr. X emisă de Administrația

Exemplarul 1/4

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

Data:22.09.2020 :09:36

Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, nu aduce argumente, nu depune niciun document și nu invocă niciun temei legal în susținerea propriei cauze prin care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, referitoare la suma de 803 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 269 alin. (1) lit. c) și lit. d) și art. 276 alin. (1) și alin. (6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Art.269 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

„Art. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...];

(6) Organul de soluționare competent se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar, când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se mai procedează la analiza pe fond a cauzei.”

Aceste prevederi legale se coroborează cu prevederile pct. 2.6. și pct. 11.1. lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

“2.6. Motivarea contestației se va face cu respectarea dispozițiilor privind termenul de depunere a contestațiilor, sub sancțiunea decaderii..”

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:(...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

și cu prevederile pct. 2.5. din același act normativ, potrivit căruia:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate substitui contestatarii cu privire la actul administrativ fiscal contestat, respectiv motivele de fapt și de drept pentru care a contestat acest act, prin adresa nr. X s-a solicitat contestatarii să facă precizările solicitate de lege, în decurs de 5 (cinci)

zile de la data comunicării adresei, sub sancțiunea respingerii ca nemotivată a contestației în situația nedepunerii celor solicitate.

Adresa nr. X a fost primită de contestatoare în data de 13.08.2020 (conform confirmării de primire anexată la dosarul cauzei).

Până la data emiterii prezentei decizii, contestatara nu a precizat motivele de fapt și drept însoțite de documente justificative în susținerea contestației.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că **sarcina probei revine contestatarei**.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al aceleia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În acest sens, într-o speță similară, prin Decizia nr.X în dosarul nr.X, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*, cu mențiunea că termenul de 30 de zile a devenit de 45 de zile prin Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare..

Incidente speței sunt și considerentele din Decizia nr. X pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție potrivit cărora: *„În ceea ce privește soluția de respingere a contestațieieste de observat faptul că recurenta-reclamantă nu a investit organul de soluționare a contestației administrative cu o critică, în concret, la adresa sumei în discuție, context în care soluția de respingere a contestației ca fiind nemotivată este conform prevederilor art.217 al.1 din Codul de procedură fiscală...”*

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, se reține că contestatoarea, deși contestă TVA în sumă de S lei, așa cum a fost detaliată la situația de fapt, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente de natură fiscală privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea.

Astfel, având în vedere reținerile de mai sus, în baza prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui ANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va respinge ca nemotivată** contestația formulată de **Întreprinderea Individuală X**, pentru **TVA în sumă de S lei**.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **Întreprinderea Individuală X** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, pentru suma de **S lei**, reprezentând **TVA stabilită suplimentar**.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **Întreprinderea Individuală X** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, pentru suma de **S lei**, reprezentând **TVA stabilită suplimentar**.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Vaslui, în termen de 6 luni de la data comunicării.

